

**IRKÇILIK ve AYRIMCILIK BAĞLAMINDA
SOSYAL MEDYADA #oscarsowhite¹**

**Doç. Dr. Ali KORKMAZ²
Sinan BARAN³**

ÖZET

Dünyanın farklı yerlerine uyum gösterebilen ve yaşayabilen tek canlı insandır. Çağlar boyunca gerek doğa şartlarına karşı gerekse diğer canlılara karşı mücadele veren insanlar, aydınlanma çağından itibaren birtakım fikirler üretmeye başlamıştır. Aydınlanma çağının öncülerinden David Hume, Immanuel Kant ve Georg Wilhelm Friedrich Hegel gibi felsefeciler insanlığı sınıflandırmışlardır. Bu düşünürlere göre Afrika kıtasında yaşayan siyah insanlar, batıda yaşayan insanlardan üstün özelliklere sahip değildir. Bu noktada ırkçılığı mübah gören aydınlanma filozofları, günümüzde ırkçılık ile ilgili yaşanan birçok soruna yol açmışlardır. Hayatın hemen her alanında görülen ırkçılık, özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nde yoğun olarak yaşanmaktadır. Özgürlükler ülkesinde ırkçılık kurbanı olan yüzlerce siyah insan vardır. Bu çerçevede, Oscar ödülünde de son yıllarda ırkçılık tartışmaları gündemden düşmemektedir. 88. Oscar ödülünde, siyahların aday gösterilmemesi ırkçılık üzerindeki tartışmaları tekrar gündeme getirmiştir. Çalışmada son yıllarda Oscar ödüllerinin ırkçılık bağlamında değerlendirilmesi ve sosyal medya aracı olan Twitter da #oscarsowhite etiketiyle dünyanın birçok yerinden tepki niteliğindeki mesajlar içerik analizi yöntemiyle ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Oscar, Ayrımcılık, Irkçılık, #oscarsowhite, Twitter

**RACISM AND DISCRIMINATION IN THE CONTEXT OF THE SOCIAL
MEDIA #oscarsowhite**

ABSTRACT

Humanbeings is only living creature who can adopt different places of world and live. People who fight against both nature and other animals start to produce some ideas with Enlightenment Age. One of the pioneers of the Enlightenment, Philosophers like David Hume, Immanuel Kant and Georg Wilhelm Friedrich Hegel classify humanity. According to these thinkers, black people living on the African continent do not have the superior characteristics of the people living in the west. Racism is permissible at this point of enlightenment philosophers who, today, have led to many problems related to racism. Especially racism seen in almost every area of American life is the leader in the United States. There are hundreds of black people who are the victims of racism in liberty state. Racism is debated in recent years in the Oscar. Oscar which will be hold 88.meeting in this year debate over racism. In this study, evaluation of racism in the context of the Oscar awards in recent years and the social media tool Twitter results take into account the nature of the messages in many parts of the world react with #oscarsowhite label study was conducted in an article.

Keywords: Oscar, Discrimination, Racism, #oscarsowhite, Twitter

¹ Bu Makale 5-7 Mayıs 2018 tarihleri arasında Antalya'da düzenlenen ASEAD 3. Uluslararası Sosyal Bilimler Sempozyumu'nda sunulan bildiriden geliştirilmiştir.

² Erciyes Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü, alikorkmaz@erciyes.edu.tr

³ Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, sinan.brn@hotmail.com

GİRİŞ

Oscar ödülleri her yıl farklı bir konuyla dünya gündeminde yer almaktadır. Geçmiş yıllarda olduğu gibi bu yılda Oscar ödülleri ırkçılık tartışmaları gündemde uzun süre yer almıştır. Amerika Birleşik Devletleri'nde yıllarca devam eden ırkçılık ve bunun sonucunda siyah insanların yıllardır zulme uğramaları sadece normal hayatta kalmamıştır. Irkçılık, özellikle ABD'de, sanattan edebiyata, spordan çeşitli meslek gruplarına kadar uzanan, uzun bir yelpazeyi içinde barındırmaktadır. Sözde özgürlükler ülkesi olan ABD'de her yıl yüzlerce siyah vatandaş ırkçılık kurbanı olmaktadır. Oscar ödülleri de ayrımcılık son yıllarda had safhaya ulaşmış durumdadır. Öyle ki 88. Oscar ödülleri siyahlara yer verilmemiştir.

2015'de verilen Oscar ödülleri benzemeyen bu olay ırksal yanlılık hakkında sert bir tartışmayla sonuçlanmış ve aktivistlerin ve film sanatçılarının fikirleri, ırk yanlılığının neredeyse açık bir inkarından ırkçılığın düpedüz bir iddiasına dönüşmüştür (Syed, 2016: 1). Bunun neticesinde dünyanın birçok yerinden insanlar bu olaya tepkisini #oscarsowhite hashtagiyle göstermişlerdir. Geçtiğimiz yıllarda Oscar ödülleri sadece ABD merkezli dağıtıldığına yönelik haberler yer almıştı. Fatih Altaylı'nın 27 Şubat 2013 yılında bu durumu köşesinde şöyle ele almıştır (www.haberturk.com):

“Çok belli ki, Oscar'ları dağıtan "Academy" ya da tam adıyla "The Academy of Motion Picture Arts and Sciences", tam anlamıyla ABD milliyetçiliğinin, Neo-Con'ların ve Yahudi lobisinin kontrolü altında. Oscar ödülleri tam olarak ABD'nin siyasi amaçları ve kültürü doğrultusunda dağıtılıp yönlendiriliyor. Bunun böyle olduğu zaten çoktandır belliydi ama Kathryn Bigelow'un o beş para etmez filmine sadece ve sadece Irak'ta geçtiği ve ABD askeri tarzını yansıttığı için Oscar verildiği gün bu durum netleşmişti. Şimdi de tam İran meselesi ısıtılırken, İran rejiminin karanlığı üzerine yapılmış bir filme, hem de Başkan'ın eşi eliyle Oscar verilmesi, üzerine tüy dikti. 'Argo' elbette kötü bir film değil, ama rakipleriyle kıyaslandığı zaman Oscar'ı alması mümkün değil. Üstelik de böyle bir film olabilir mi? İran rejimini zerre savunacak halim yok, fakat bir tane bile "iyi İranlı" olmayan bir İran olabilir mi? Bir ülke halkı tamamıyla böylesine kara ve karanlık gösterilebilir mi? Bir halk, bir kültür sadece ve sadece rejimi baskıcı diye "aşağılık bir halk" olarak gösterilebilir mi? ve bu haksızlığa Oscar verilebilir mi? Verilebildiğini gördük. Oscar'ın da ne olduğunu bir kez daha anladık.”

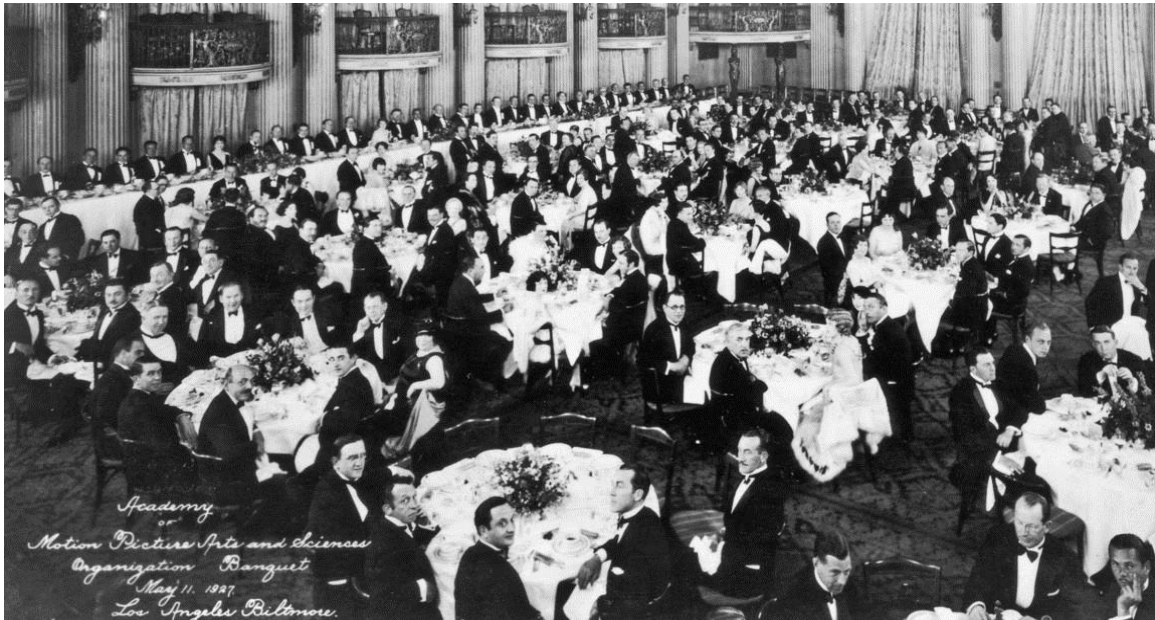
O dönemde tartışmalar sadece bunlarla sınırlı kalmamıştır Beyaz Saray'ın Oscar Ödüllerine yönelik yönlendirici ve seçici tutumunun olduğu da hem yerli basında, hem de yabancı basında yer almıştır. 85. Oscar Ödüllerini Beyaz Saray'dan Michell Obama açıklamıştır. İngiliz haber sitesi Dailymail yaptığı haberde Bayan Obama'nın Beyaz Saraydan sürpriz kazananın Argo olduğunu ilan ettiğini yazmıştır (www.dailymail.co.uk). Bu sadece basit bir ilanının ötesinde süregelen bir anlayışın devamlılığıdır. Hürriyet Gazetesinde yapılan bir habere göre filmin konusu ve Oscar alması İran'ı rahatsız etmiştir.

“1979 İslam Devrimi sonrası yaşanan rehine krizini konu alan Hollywood yapımı Argo filminin En İyi Film Oscar'ına layık görülmesi İran'ı kızdırdı. İran resmi medyası, ödülün sunumunu ABD First Lady'si Michelle Obama'nın yapmasından, yönetmen Ben Affleck'in törendeki teşekkür konuşmasına dek filmle ilgili hemen her şeyi eleştirdi (www.hurriyet.com.tr)”

Oscar adayları ve kazananları Sinema Sanatları ve Bilimleri Akademisi tarafından seçilmektedir. Seçenlerin yüzde 94'ü beyaz, yüzde 2'si Afrika kökenli Amerikan ve yüzde 2'sinden daha azını da Latinler oluşturmaktadır (www.huffingtonpost.com).

Sinema Sanatları ve Bilim Akademisi tarafından her yıl düzenlenen ve dünyanın en prestijli akademi ödülleri olarak nitelenen Oscar'ın seçici kurulu da eşitsizlik üzerine temellenmiştir. Hem cinsiyetçi hem de etnik farklılık açısından eşitliğin olmadığı açıkça ortadır. Dolayısıyla üyelerden çoğunluğu beyazların ve erkeklerin oluşturduğu gözlemlenmektedir.

2012 yılı itibariyle Akademi üyelerinin yüzde 86'sını 50 yaşın üzerindeki, yüzde 77'sini erkekler ve yüzde 94'ünü ise beyazlar oluşturmaktadır. Yaklaşık 5800 üyeden sadece 1500'ü aktör ve yönetmenlerden oluşmakta ve çoğunluğu oluşturanlar ise yapımcılar, ses efektçileri, dekoratörler, set işçileri, PR uzmanları gibi sinema sanatı ile doğrudan ilgili olmayan kişilerdir. Kazananların belirlendiği ikinci raunt oylamada sonucu bu oy bloğundakiler belirlemektedir. Bu gruptakiler, yabancı ve bağımsız sinema örneklerini pek sevmemekle birlikte, bunların 700'ü genelde aday filmlerde görev yapmış ve sessizce kendi filmleri için lobi yapmaktadırlar (www.amerikabulteni.com). 2016 yılından itibaren davet edilen 683 yeni üye ile Akademi'nin seçici kurulu 7789 üye sayısına ulaşmıştır ve Akademi'nin kadın üyelerinin yüzde 25 olan oranının yüzde 27'ye çıkarılacağı, farklı etnik kimliklerden üye oranının da yüzde 8'den yüzde 11'e çıkarılacağı duyurulmuştur (www.ntv.com.tr).

Çoğunluğunu beyazların ve erkeklerin oluşturduğu 1927'deki ilk Sinema Sanatları ve Bilimleri Akademisi toplantısı. (Kaynak: www.latimes.com/entertainment/la-et-unmasking-oscar-academy-project-20120219-story.html#page=1, Erişim Tarihi: 04 .11 . 2017).

Oscar ödülleri tarihi araştırıldığında bu tür olayların gözlemlenmesi, ABD merkezli bir ödül olması ve kültür endüstrisine yönelik eğilimin artırılması Oscar ödülleri için temel prensip olmuştur. Irkçılığın aşikâr bir şekilde akademi ödülleri uygulanması sinema dünyasını ve film severleri etkilemiştir. Her geçen yıl başka bir skandala imza atan Oscar ödülleri ciddi şekilde eleştirilmektedir. Özellikle son yıllarda insanlar arasında ırkçılığı ve ayrımcılığı meşrulaştırma çabaları ise gerek medya da gerekse sosyal medya da gündeme gelmektedir. Çalışmada, Twitter’da #oscarsowhite (Oscar çok beyaz) hashtagi ırkçılık ve ayrımcılık bağlamında analiz edilmiştir.

1. IRKÇILIK VE SOSYAL MEDYA

İrkçilik basitçe birey ya da grupları kendi ırklarına göre destekleyen herhangi bir politika, tutum, eylem veya eylemsizlik olarak tanımlanabilir (Wolf ve Guin, 2004: 2). Irkçılık, Türk Dil Kurumu sözlüğünde ise; “İnsanların toplumsal özelliklerini biyolojik, irksal özelliklerine indirgeyerek bir ırkın başka ırklara üstün olduğunu öne süren öğretisi, rasizm” olarak tanımlanmaktadır (tdk.gov.tr). Klasik anlamda ırkçılık; biyolojik karakteristiklere dayanarak ahlaki ve entelektüel üstünlüğü öngören bir ideolojidir. Yine ırkçılık; insan gruplarını, iktidar, sınıfsal konum ve kültürel duruma göre birbirinden ayıran bir düşünce sistemidir (Taş, 1999: 41). Modern biçimiyle ırkçılık, kapitalist toplumların gelişimine paralel olarak ortaya çıkmış ve yabancılara karşı duyulan nefret için gerekli örnek ve stereotipleri oluşturmuş ve kapitalist toplumun bir parçası olmuştur (Alver, 2008: 224). Irkçılık, doğuştan sosyal davranış ve kapasiteleri farklı olan grupların alt gruplara bölünmesini savunan inancı simgelemektedir (Yılmaz, 2008: 22). 1950’lerin sonlarına kadar ırk sözcüğü günümüzde etnik grup olarak adlandırılan insanları ve ulusal grupları tanımlamada kullanılıyordu (Rushton, 1997: 94). UNESCO’nun 1967’de Paris’te düzenlediği ‘İrkçılığın Tanımlanması Konferansı’ndan çıkan sonuca göre ırkçılık; “İşgalleri, köleliği ve sömürgeciliği haklı çıkartmak adına ortaya atılmış bir kuramdır” (akademikperspektif.com). Nicholas Hudson’un da belirttiği gibi, ırkçılık farklı zamanlarda “ötekinin farklı biçimlerde ele alınmasına bağlı olarak ortaya çıkan aslında tarihsel bir fenomendir ve dolayısıyla kültürel bir tarihe sahiptir. Zamanla kalıtsal özelliklerden sıyrılan ırkçılık kavramını, artık kültürel dışlama, etnik-merkezcilik, anti-semitizm ve hatta göçmen karşıtlığı gibi sosyal dışlamacı tavır ve davranışlardan ayırmak zorlaşmaktadır (Yılmaz, 2008: 13). Bu özelliğiyle ırkçılık kesinlikle modern bir üründür. Modernlik ırkçılığı olanaklı kılar. Ayrıca ırkçılık için bir talep de yaratır; başarının yalnızca insansal değerlerle ölçülebileceğini ilan etmiş bir çağ, sınırları aşmanın etkisinden de daha kolay olduğu yeni koşullara, sınıf çiziminin ve sınırları korumanın kefareti ödenecek bir yakıştırma teorisine gerek duyar. Kısacası ırkçılık, modernleşmemiş, yahut azından öncelikle modern olmayan savaşımında kullanılan, tümüyle modern bir silahtır (Bauman, 2016: 103-104).

Göç ve göçmenlerin yerleşik topluma entegrasyon sorunları ile karşı karşıya kalan Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa ülkeleri toplumlarında, yabancılara karşı hoşgörüsüzlük ve şiddet gözlenmektedir. Yabancı düşmanlığı ve ırkçılık Almanya, Avusturya, Fransa, İngiltere ve İtalya gibi göçmenlerin yoğun olarak yaşadıkları ülkelerde daha çok ortaya çıkmakla birlikte Polonya ve İspanya gibi ülkelerde de yabancı düşmanı ve ırkçı eylemler görülmektedir (Alver, 2008: 224).

İrkçilik, göç hareketlerini durdurmak amacıyla yabancı düşmanlığını yaymanın bir aracına dönüşmüştür. Kendisinden olmayana dışlamayı, kendi halkını sisteme entegre etmeyi amaçlayan ırkçılığı açıklamak zorlaşmıştır. Geçmişte olduğu gibi bugünde en büyük zorluk kavram kargaşasından kaynaklanmaktadır. İrkçilik, kavram olarak o kadar çok çeşitlilik kazanmıştır ki, fikir vermesi bakımından burada bazıları analım: “Yeni İrkçilik”, “Yapısal İrkçilik”, “Dolaysız İrkçilik”, “Basın İrkçiliği”, “Elit İrkçilik”, “Her gün İrkçilik”, “Siyah İrkçilik”, “Koşullu İrkçilik”, “Örgütlü İrkçilik”, “Kurumsal İrkçilik”, “Renk İrkçiliği”, “Sömürge İrkçiliği”, “Devlet İrkçiliği”, “Açık İrkçilik”, “Kapalı İrkçilik”, vs. tüm bu kavramların boşa söylendiği ileri sürülemez, hepsi toplumun bazı kesimlerinde karşılaşılan ırkçı uygulamaları tanımlamayı amaçlamaktadır. Fakat aynı zamanda genel bir bakışın çıkartılması bakımından da engel oluşturmakta (Taş, 1999: 39-40). Fakat burada belirtmek gerekir ki bütün bu kavramları açıklamak çalışmanın konusunu dağıtabileceğinden bu çalışmada Oscar ödülleri kapsamında “siyahi ırkçılık” konusu ele alınmıştır. David Hume, 1748’de yazdığı “Ulusların Karakterleri” denemesinde, “siyahlar ve öteki yaratıklar doğal olarak beyazlardan daha aşağıdır” demiştir. Immanuel Kant, 1764’te “Yüce ve Güzel Olanı Hissetme Üzerine Gözlemler” başlıklı eserinde, Afrika siyahlarının doğadan zekâ alamadıklarını ileri sürdü. Hegel, siyahların insanlığın yüz karası olduğunu ve Afrika’nın Dünya tarihinin bir parçasını oluşturamayacağını çünkü bu yönde herhangi bir gelişme sergilemediğini “Tarih Felsefesi” başlıklı yapıtında belirtmiştir (Taş, 1999: 39-40). Yukarıdaki yazıdan anlaşılacağı üzere aydınlanma döneminde ırkçılık bazı düşünürler tarafından benimsenmiştir. İrkçılığı makul gösteren Kant, Hegel ve Hume gelecek çağlarda yani yaşadığımız çağda ırkçılığın benimsenmesini veya meşrulaştırılmasına sebep olmuşlardır. Günümüzde hemen hemen her alanda yapılan ırkçılık özellikle Amerika’da siyah vatandaşlara yönelik saldırılarla şiddetini artırmaktadır.

İrkçılığı bazıları kölecilik sisteminden önce ortaya çıktığını ve kölecilikle beraber daha da güçlendiğini kanıtlamaya çalışmaktadır. Fakat özünde ırkçılık bilimsel ve rasyonel bir proje olarak aydınlanma döneminde geliştirildi. Avrupalı gezginler, misyonerler ve etnologlar bitkileri, hayvanları ve insanları sınıflandırmak için ırkçılıktan geniş ölçüde yararlandılar. Sonuçta ırkçılık batı medeniyetinin üstünlüğünü ifade eden bir teoriye dönüştü (Taş, 1999: 41). İrkçilik sadece genetik ölçütle (deri rengi gibi) ya da toplumsal ölçütle (dinsel bağlılık, kültürel modeller, dilsel tercih, vb.) tanımlanmış başka gruptan birini küçümseme ya da ondan korkma tutumunda olma meselesi değildir. İrkçilik normal olarak böylesi küçümseme ve korkuyu içerir, ancak bunlardan daha fazlasıdır (Balibar ve Wallerstein, 2007: 45).

İrkçılığa ilişkin çalışmalarıyla ve özellikle kuramlarıyla öne çıkmış filozoflar, araştırmacılar ırk kavramının Batı dillerindeki kökeni konusunda anlayış birliği içinde değildirler. Tartışmanın Fransa’daki önemli ayaklarından biri olan Albert Memmi, ırk (race) kavramının Fransız dilinde 15. yüzyılda girdiğini, dolayısıyla yakın zamanlara ait olduğunu vurgulamaktadır. Memmi ‘ye göre “race” sözcüğü Latince “ratio” kavramından türemiştir ve bu günkü kullanımında hala “kronolojik düzen” yüklemi içermektedir. Memmi’nin kavramın Latince “ratio” kavramından türediğini savunması doğrusu dayanaktan yoksundur ve keyfi bir yaklaşım gibi görünmektedir. Kavramın Geiss tarafından yapılan etimolojik çözümlemesi ise daha inandırıcıdır.

Geiss, kavramın 13. yüzyıl Roma diline kadar geri götürebileceğini vurgulamaktadır. İspanyolca ‘da “raza” Portekizce’de “raca”, İtalyancada “raza”. 16. yüzyılda Fransızcadan İngilizceye bir değişikliğe uğramadan “race” şeklinde geçen kavram, daha sonra Almancaya da aynı şekilde girmiştir. Kant’ta kavramı bu haliyle kullanmıştır. Daha sonra sözcük 19. yüzyılda Almancalaştırılır ve “rasse” şeklini alır. Buna kavramın Rusçada da “raca” şeklinde kullanıldığını eklemek gerekir. Bu benzerlik kavramın batı dillerindeki serüvenini Rusçada da sürdürdüğünü gösterir. Kavramın serüveni Rusçayla bitmez, bu kez Rusça üstünden değişime uğramadan Tatar diline geçer. Öte yandan Geiss, Memmi’nin tersine, kavramın Latince kökenli değil, Arapça kaynaklı olduğunu belirtmektedir (Özbek, 2012: 12-13).

Medya, özellikle haber medyası, toplum açısından ortak kültürel referansların oluşturulması ve yaygınlaştırılması açısından önemli bir yere sahiptir (Sorensen, 2003: 176). Fakat medyada ırkçılık negatif eksenli bir yayılma ve dağılma göstermektedir. Medya kullanıcıları enformasyona hem müşteri hem de satıcı konumunda olabilmektedirler. Bu yönüyle özellikle de yeni medya içerik açısından sınırsız enformasyon sunabilmektedir. Bundan dolayı medya ve ırkçılık ilişkisi sadece siyahi tartışması değil, diğer pek çok alanda da olabilmektedir. ırkçılığın hemen her alanda olması medya tarafından yaygın bir şekilde her yerde karşılanabilirken öte yandan medya bu yaygınlığı ırkçılık bağlamında normalleştirebilmektedir. Oscar ödüllerinde gözlemlendiği gibi sosyal medya ile insanların seslerini duyurabilmelerine olanakta tanımaktadır. Medya kullanıcılarının amaçlarına göre hareket etmektedir taraf toplayabilmektedir, yurttaş gazeteciliğine de imkân sağlayabilmektedir.

2. AYRIMCILIK VE İRKÇILIK BAĞLAMINDA #OSCARSOWHITE HASHTAGİNİN ANALİZİ

Ayrımcılık en basit tanımıyla; “Herhangi bir kamu yararı ya da mantıklı bir gerekçe söz konusu olmaksızın, bir kişiye, benzer durum ve koşullardaki diğer kişilerden farklı ve eşit olmayan bir muamele yapılması anlamına” gelir (Çelenk, 2010: 211). Türk Dil Kurumunda ayrımcılık; “belli insan öbeklerinin ayrımlaşmasını bilinçli bir biçimde gerçekleştirmeyi amaçlayan bir yöneltinin benimsenmesi” (www.tdk.gov.tr) olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca ayrımcılık hakkında “ırkı, dini, bir siyasi inancı, cinsiyeti, sosyal konumu ve benzeri etkenlerden dolayı sosyal bir grubu, öteki gruplardan ayırarak onu aşağılama, ona düşmanca davranma tutumu, eğilimi” veya “bir toplulukta ırkı, cinsiyeti, toplumsal konumu ya da dini nedeniyle ötekilerden ayrılan bir gruba ayrımlı davranma olgusu” gibi tanımlanmaktadır. Ayrımcılığın temelinde hariç tutma vardır. Hariç tutma olayı gerçekleştirilirken burada eşitlikten bahsedilemez. Çünkü hariç tutan kişi önyargılarıyla ayrımcılık yaparak hariç tutulan kişiyi derece olarak sınırlanamamaktadır. Böylece ayrımcılığın kelime anlamı doğası itibariyle negatif bir anlam vermektedir.

Medya politikası ve kapsamı, genellikle ırkçıların hedeflediği gruplarla ilgili olumlu bilgileri görmezden gelerek sosyal realitenin ırkçı vizyonuna katkıda bulunur. Genel olarak, Avrupa’daki etnik, kültürel, dini azınlıklar ve göçmenler hakkındaki haberlerde yer alan medya, olumsuzluk, sorunlar ve suç üzerine odaklanır (Sorensen, 2003: 167).

Medyada yapılan ayrımcılık, niteliği gereği, gerçek yaşam alanlarındaki ayrımcılığa benzer. Ancak medyadaki ayrımcılık, sınırlı bir ayrımcılık olmasına rağmen, paradoksal biçimde, yaşamın bütün diğer alanlarındaki ayrımcılığın ötesine geçen zararlar üretme potansiyeline sahiptir (Çelenk, 2010: 222).

Ayrımcılık, bir gruba veya grubun üyelerine karşı önyargılardan beslenen olumsuz tutum ve davranışların tümüyle ilgili bir süreçtir. Önyargılar ve dolayısıyla ayrımcılık, bir gruba ya da grup üyelerine yönelik olumsuz düşüncelerin yanı sıra hoşlanmama, hor görme, kaçınma ve nefret etmeye kadar uzanan olumsuz duyguları içeren tutumlara da yol açarlar. Ayrımcılık kavramı, esas ve yaygın olarak, insanlar arasındaki eşitlik fikri ve ilkesinden kaynaklanır. Gerek hukuksal gerek insani olarak üzerinde bir söz birliği bulunduğu varsayılan bu ilke, her insanın doğuştan eşit olduğudur. İnsanlar, dünyanın neresinde, hangi ten rengiyle, hangi cinsiyet ya da cinsel yönelimle, hangi etnik kökene, dine, mezhebe ait olarak doğarlarsa doğsunlar, insan olmak bakımından eşittirler (Göregenli, 2012: 2).

#Oscarsowhite etiketiyle ayrımcılığa ve ırkçılığa hayır diyen insanların aynı amaçla buluştukları yer sosyal internet platformu olan Twitter olmuştur. Twitter’da açılan hashtagler ile ırkçılığa karşı bir tepki ortaya konulmuş siyahi sanatçıların hakları savunulmuştur. Sosyal medyanın bu rolüyle Oscar’a karşı sessiz kalmayan insanların aynı çatı altında toplanmalarına imkân sağlamıştır. Sınırlama olmaksızın içerik üretenler #oscarsowhite adı altında eleştirilerini dile getirmişlerdir.

3. SİNEMA SANATLARI VE BİLİMLERİ AKADEMİSİ TARİHÇESİ (OSCAR ÖDÜLLERİ)

Sinema Sanatları ve Bilimleri Akademisi (Academy of Motion Picture Arts and Sciences) tarafından Los Angeles’ta dağıtılmaya başlayan Oscar Ödülü, dünyanın bilinen en eski sinema ödülü olma özelliğini taşımaktadır (vogue.com.tr). Amerika Sinema Sanatları ve Bilim Akademisi (Academy of Motion Picture Arts and Sciences) tarafından 1929 yılından beri sinema alanında verilen en prestijli ve eski ödüller için gerçekleştirilen bir törendir. Sinema çevrelerince esasen Akademi ödülleri olarak geçse de tüm dünya da görkemli törenlerin yapılması sürecinde törenlerde verilen ödül olan “Oscar” ismiyle itibar bulmaktadır. Törenlere adını veren Oscar’ın ise bir akademi çalışanının masa üzerindeki ödül heykelciği görüp amcası Oscar’a benzetmesi sonucu ortaya çıktığı söylenmektedir (Yurdigül, İspir, Yurdigül, 2015: 1). İlk düzenlenen Oscar ödülleri sahipleri üç ay öncesinden halka duyurulmuştur. 1930 yılında bu bilgiler medyaya gece saat 11’de verilmeye başlanmış bu durum Los Angeles Times gazetesinin seremoni başlamadan önce kazananları açıklaması uygulamasına kadar devam etmiştir. 1941 yılında bu düzen değiştirildi ve kapalı zarf uygulamasına geçilmiştir. Bu uygulama hala devam etmektedir. Akademi ödülleri tarihinde üç film 11 tane Oscar kazanmıştır: Ben Hur (1959), Titanic (1997) ve Yüzüklerin Efendisi: Kralın Dönüşü (2003) (www.tr.euronews.com).

Sinema dünyasının ticari açıdan en önemli ve prestijli görüldüğü tören kimilerine göre Amerika sinema endüstrisinin şişirilmiş en iyi balonu ve sanatsal açıdan bir değer ifade etmemekte; film yapım, dağıtım ve gösterim üçlüsünün kurduğu sinema sektörünün oldukça geniş bir kısmı içinse bu törenler olmasa olmaz ritüellerden biri sayılmaktadır.

En iyi filmde en iyi eser sahne tasarımı ödülüne kadar yaklaşık 25 farklı dalda verilen ödüller sinema çevrelerince çok önemsenmesine rağmen oldukça önemli bir kesim tarafından eleştirilmekte, verilen ödüller önemsiz görülmektedir. Kamuoyunun yakından tanıdığı pek çok filme, oyuncuya ve yönetmene ödül verilmemesi ya da bir oyuncunun ya da filmin birden çok ödüle layık görülmesi pek çok tartışmaya sebep olmaktadır. Hollywood film endüstrisinin bütün ihtişamıyla kendisini dünyaya gösterdiği Oscar ödül törenleri, filmler aracılığıyla içten içe benimsetilmeye çalışılan üstün batı “biz”inin küresel anlamda tezahürünün gerçekleştiği parlıtlı bir mecradır. Oscar; siyahileri acımasız katiller, namus düşmanı ve hırsız olarak betimleyen segregasyon politikalarıyla ulusal kimlik algısına vurgu yapan “Bir Ulusun Doğuşu” türü filmlerden, kölelik tarihiyle hesaplaşıyormuş gibi görünerek ödül alan “12 Yıllık Esaret” türü filmlere, sürekli bir “öteki” yaratılması ya da yorumlaması sürecinin parçası haline dönüşerek Hollywood’un şirin yüzüne bürünmüştür (Yurdigül, İspir, Yurdigül, 2015: 1).

#Oscarsowhite etiketinin dünya çapında yankı bulmasına neden olan ve sonuç olarak Twitter üzerinden tepkiye yol açan 88. Akademi ödülleri ve sahipleri şu şekildedir (hurriyet.com.tr);

En İyi Film, ”Spotlight”, En İyi Yönetmen ”Alejandro Gonzalez Inarritu – Diriliş”, En İyi Erkek Oyuncu ”Leonardo DiCaprio – Diriliş”, En İyi Kadın Oyuncu ”Brie Larson-Room”, En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu ”Mark Rylance-The Bridge of Spies”, En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu ”Alicia Vikander Danimarkalı Kız”, En İyi Görsel Efekt “Ex Machina”, En İyi Animasyon Filmi ”Inside Out”, En İyi Görüntü “Diriliş-Emmanuel Lubezki”, En İyi Özgün Müzik (En İyi Film Müziği) ”The Hateful Eight - Ennio Morricone”, En İyi Özgün Şarkı (En İyi Şarkı) ”Writing’s On The Wall” - “Spectre” “Jimmy Napes ve Sam Smith”, En İyi Belgesel “Amy”, En İyi Kostüm Tasarımı “Öfkeli Yollar, Jenny Beavan”, Yabancı Dilde En İyi Film “Son of Saul, Laszlo Nemes”, En İyi Özgün Senaryo ”Spotlight, Josh Singer ve Tom McCarthy”, En İyi Uyarlama Senaryo ”Büyük Açık, Charles Randolph ve Adam McKay”, En İyi Ses Kurgusu “Öfkeli Yollar”, En İyi Kısa Belgesel “A Girl in the River”, En İyi Kurgu “Öfkeli Yollar, Margaret Sixel”, En İyi Kısa Film ”Stutterer”, En İyi Kısa Animasyon ”Bear Story”, En İyi Yapım Tasarımı “Öfkeli Yollar”, En İyi Makyaj “Öfkeli Yollar”.

89. Oscar Ödülleri ’ni kazananlar şöyle (www.yenisafak.com):

En İyi Film “Moonlight”, En İyi Yönetmen “Damien Chazelle - La La Land”, En İyi Erkek Oyuncu “Casey Affleck - Manchester By The Sea”, En İyi Kadın Oyuncu “Emma Stone - La La Land”, En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu “Mahershala Ali – Moonlight”, En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu “Viola Davis – Fences”, En İyi Animasyon Filmi “Zootopia”, En İyi Özgün Senaryo “Manchester by the Sea - Kenneth Lonergan”, En İyi Uyarlama Senaryo “Barry Jenkins Tarell Alvin McCraney Moonlight”, Yabancı Dilde En İyi Film “The Salesman” En İyi Belgesel Film “O.J.: Made in America Ezra Edelman ve Caroline Waterlow”, En İyi Kısa Belgesel Film “The White Helmets”, En İyi Kısa Film “Sing”, En İyi Kısa Animasyon Filmi “Piper”, En İyi Film Müziği “La La Land Justin Hurwitz”, En İyi Özgün Şarkı “City of Stars - La La Land (Justin Hurwitz, Benj Pasek, Justin Paul)”, En İyi Ses Kurgusu “Arrival - Sylvain Bellemare”, En İyi Ses Miksajı “Hacksaw Ridge - Kevin O’Connell, Andy Wright, Robert Mackenzie ve Peter Grace”,

En İyi Prodüksiyon Tasarımı “La La Land Sandy Reynolds-Wasco ve David Wasco”, En İyi Sinematografi “La La Land Linus Sandgren”, En İyi Makyaj ve Saç Tasarımı “Suicide Squad Alessandro Bertolazzi, Giorgio Gregorini ve Christopher Nelson”, En İyi Kostüm Tasarımı “Fantastic Beasts and Where to Find Them - Colleen Atwood”, En İyi Film Kurgusu “Hacksaw Ridge”, En İyi Görsel Efekt “The Jungle Book Robert Legato, Adam Valdez, Andrew R. Jones ve Dan Lemmon”

90. Oscar Ödülleri’ni kazananlar ise şöyle: (www.yenisafak.com):

En İyi Film: “The Shape of Water” En İyi Yönetmen: “Guillermo del Toro (The Shape of Water)” En İyi Erkek Oyuncu: “Gary Oldman (Darkest Hour)” En İyi Kadın Oyuncu: “Frances McDormand (Three Billboards Outside Ebbing, Missouri)” En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu: “Sam Rockwell (Three Billboards Outside Ebbing, Missouri)” En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu: “Allison Janney (I, Tonya)” En İyi Özgün Senaryo: “Jordan Peele (Get Out)” En İyi Uyarlama Senaryo: “James Ivory (Call Me By Your Name)” En İyi Görüntü Yönetmeni: “Roger A. Deakins (Blade Runner 2049)” En İyi Özgün Müzik: “Alexandre Desplat (The Shape of Water)” En İyi Özgün Şarkı: “Remember Me” (Coco)” En İyi Makyaj: “Darkest Hour” En İyi Kostüm Tasarımı: “Phantom Thread” Yabancı Dilde En İyi Film: “A Fantastic Woman” (Şili) En İyi Görsel Efekt: “Blade Runner 2049” En İyi Kurgu: “Dunkirk” En İyi Ses Kurgusu: “Dunkirk” En İyi Ses Miksajı: “Dunkirk” En İyi Belgesel: “Icarus” En İyi Kısa Belgesel: “Heaven is a Traffic Jam on the 405” En İyi Animasyon Filmi: “Coco” En İyi Kısa Animasyon: “Dear Basketball” En İyi Kısa Film: “The Silent Child” En İyi Yapım Tasarımı ve Set Dekorasyonu: “The Shape of Water”

2015 yılında #oscarsowhite etiketini oluşturan aktivist April Reign Oscar’daki ilerlemeye dikkat çekmekte ve birlikte güçlü ses çıkarmaları sonucunda bir şeylerin değiştiğini Twitt atarak duyurmuştur. Fakat bu yılki siyahi deneyiminin Oscar’da yansıtılması tüm alanlardaki oyuncuların 80 yıllık eksik temsilini telafi etmediğini de kaydetmiştir (www.usatoday.com).

4. 88. OSCAR ÖDÜLLERİ VE TWİTTER’DA #OSCARSOHWİTE

Evrensel bir dil olduğu yolundaki bütün görüşlere rağmen sinema, öteki olanın resmedilmesi için muazzam bir araç olarak iş görmektedir (Yurdigül, İspir, Yurdigül, 2015: 1). Sinema üzerinden dünyaya fikir ihraç eden Hollywood verdiği ödüllerle de ayrımcılık ve ırkçılık anlayışını zaman zaman gündeminden uzak tutmamaktadır. 88. Oscar Akademi ödülleri ırkçılık tartışmaları Oscar’ın prestijine bir kez daha gölge düşürmüştür. Hiçbir siyah adayın Oscar ödülleri için aday gösterilmemesi özellikle siyah oyuncuları seven kitlelerden tepki yağmuruna tutulmuştur.

#Oscarsowhite etiketi 87. Akademi ödülleri çeşitliliğin endişe verici boyutlarda olması sonucu, Ocak 2015’te yazar April Reign tarafından oluşturulmuştur (<https://www.teenvogue.com>).

2016 Akademi Ödülleri'ne aday olanlar 14 Ocak'ta açıklanmış ve üst üste ikinci kez tüm adayların beyaz olması ve geçen yılki adayların da çeşitlilik bakımından eksik olmasından dolayı ilk kez oluşturulan hashtag #Oscarsowhite, Oscarı yeniden gündeme getirmiş ve eleştirilerin yeniden başlamasını sağlamıştır (www.latimes.com).

Dolby Tiyatrosu'nda düzenlenen akademi ödülleri siyahların yer almaması ırkçılık sorununu yeniden gündeme getirmiştir. 88. düzenlenen dünyanın en prestijli akademi ödülleri #oscarsowhite eleştirisine uğramıştır. Dünyanın muhtelif yerlerinde Oscar ödülleri ayrımcılık yapılması geniş tepkilere sebep olmuştur. Siyahların Oscar ödülleri ikinci plana itilmesi ırkçılık tartışmalarını da gündeme getirmektedir. Medyada yer alan tartışmalar #oscarsowhite etiketiyle birçok bölgeye yayılmıştır. Yerli ve yabancı basında yer alan #oscarsowhite tartışmaları siyahların Oscar ödülleri yer almalarına yetmemiştir. Gazetelerde bu durum yoğun bir şekilde ele alınmıştır. Oscar öncesi ve sonrası çıkan haberlerden bazıları aşağıdaki gibidir;

"Bu yıl 88.si verilecek olan ödüllerde isyan bayrağını ünlü yönetmen Spike Lee ateşledi. Spike Lee Instagram hesabından Oscar'a verdi veritirdi. Paylaşımında Oscar'a adaylığı için teşekkür eden Lee, eşi ile birlikte 'ne yazık ki' törene katılmayacaklarını açıkladı. Lee ayrıca; iki yıl üst üste 40 beyaz aktörün aday gösterilmesini yerden yere vurdu ve "Biz oyunculuk yapamıyor muyuz?" diye sordu. Ardından ABD'li ünlü aktör Will Smith'in eşi Jada Pinkett Smith, 2016 Oscar ödül gecesini boykot etmeye çağırdı. Will Smith de eşine destek verdiğini açıklayarak Oscar törenini boykot edeceğini ifade etti (www.gazetesonhavadis.com).

Oscar ödülleri verildiği gece programı sunan ünlü komedyen Chris Rock, Oscar ödülleriye yönelik; "Hollywood ırkçı mı? Kahretsin Hollywood'un ırkçı olduğu doğru" (www.theguardian.com) ifadeleriyle Oscar'a yönelik eleştiri yapmıştır."

"Oscar ödülleri, 88'inci kez sahiplerini buldu. Törenin sunuculuğunu yapan Chris Rock, açılış konuşmasına ırkçılık tartışmalarıyla başladı. Belirlenen adaylar arasında farklı etnik kimlikler, siyah adayların göz ardı edildiğini düşünen Hollywood'un önde gelen bazı isimleri töreni boykot etmişti. Chris Rock, törenin açılışında Oscar ödülleri "beyaz insanların ödülleri" ifadesiyle eleştirdi. Rock, "Eğer sunucuları da aday gösteriyor olsalardı ben bu işi bile alamazdım" diye konuştu (Kelebek, 2016: 4)".

"88. Oscar töreninin en az 82'sinde siyah aday olmadığını söyleyen Rock "yalnızca Oscar değil Hollywood da adeta bir ırkçılık kulübü gibi. Siyah oyunculara filmlerde daha fazla rol verilmeli" dedi (Sabah, 2016: 2)".

"Oscarlar beyaz" tartışması haksız değil. Stallone'ye adaylık getiren 2Creed'in siyahi yönetmeni Cooger ve siyahi başrol oyuncusu Michael B. Jordan, görmezden gelindi. Ayrıca Spike Lee'nin yönettiği ırkçılıktan bahseden 'Chirag', dikkat çekmesine rağmen yarışa giremedi. İdris Elba'nın adaylığına 'Beasts of No Nation'daki performansı ile kesin gözüyle bakılıyordu. Ancak Elba aday olamadı (Milliyet, 2016: 6)".

Adaylar açıklanır açıklanmaz sosyal medyada “#oscarsowhite” (Oscar çok beyaz) etiketiyle eleştirilmeye başlandı. Howard Üniversitesi'nin “doğruyu söylemek gerekirse (truth be told)” adlı projesinin sonuçlarına göre, Denzel Washington'un aldığı 2 Oscar ödülü dâhil, siyahiler 87 yıllık Oscar tarihinde toplamda sadece 32 ödül kazanabildi. Hattie McDaniel, 1940'ta Oscar Ödülü alan ilk siyahî oldu. Akademi, uzun yıllardır ırkçılık ve adil olmayan oylama sistemi yüzünden protesto ediliyor. Akademi jürisinin yüzde 94 ünün beyaz, yüzde 77 sinin erkek ve yaş ortalaması 63 olması bu tartışmaların en önemli sebebi. “Oscar çok beyaz” eleştirilerinin ardından Oscar ödüllerini veren akademi, 2020 yılına kadar farklı etnik azınlıklardan gelen üye sayısını ikiye katlayacağı duyurulmuştu (Habertürk, 2016: 17)”.

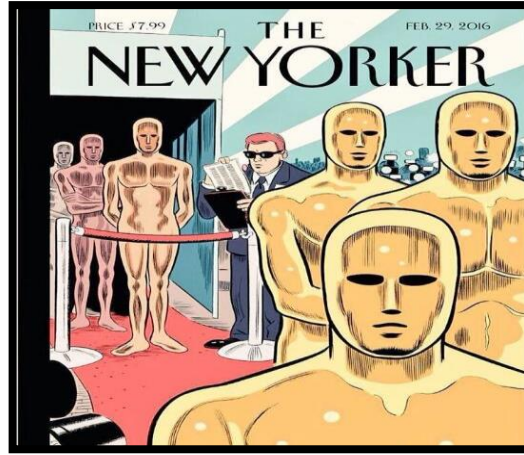
“Oscarsowhite Oscar adayları arasında hiçbir siyah oyuncu veya yönetmenin yer almamasına ‘Oscar Çok Beyaz’ diyerek tepki gösterenler arasında oyuncu ve yönetmen George Clooney de katıldı. 10 yıl önce çok daha fazla siyahî aday çıktığını hatırlatan Clooney tepkilere hak verirken farklı bir bakış açısı da getirdi. 54 yaşındaki Clooney, ‘Kaliteli filmlerde azınlıklara çok az rol veriliyor. Bu yüzden aday da çıkmıyor’ dedi (www.ilkhaber.com.tr)”.

4.1. #Oscarsowhite ile İlgili Bazı İçerik Çözümlemeleri;

Şekil:1

Şekil 1’de Oscar ile ilgili sosyal medyada dolaşan bu karikatür Oscar’da ki ayrımcılığı ifade etmesi açısından iyi bir örnektir. Karikatürde görüldüğü gibi ten rengi siyah olmayan bir kadın kırmızı halıdan geçmektedir. Kırmızı halının altına süpürülen “siyah aktörler” ve “filmler” broşürleri ve beyaz aktörün onu çiğneyerek geçmesi hem aşağılamayı hem de ırkçılığı anlatmaktadır.

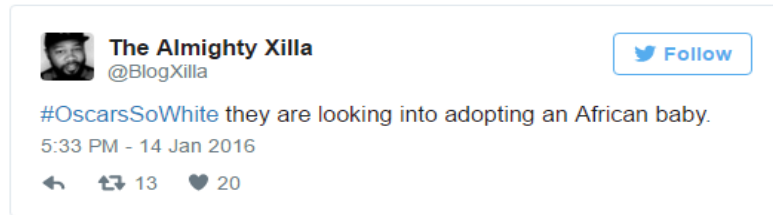
Şekil: 2

The New Yorker dergisi Oscar ödülleri için adaletsizce verildiğini bu resimle sayfasına taşımıştır. Kırmızı kurdeleyi geçenlerin isimlerinin daha öncesinden belli olduğunu ifade eden resimde sırada bekleyenlerin alınmadığı ve ırkçılık yapıldığı vurgulanmıştır. Ayrıca derginin 21 Şubat tarihli yazısında bu konuyla ilgili bir yazı kaleme almıştır; “Oscar hemen hemen hiç adaletli olmadı. Alfred Hitchcock hiç bir ödül kazanmadı; Elaine May hiç bir ödül kazanmadı. Barbara Stanwyck bir Oscar ödülünü hiç kazanmadı; Robert Mitchum en iyi aktör adayı hiç olmadı (www. newyorker.com)”.

Şekil: 3

2016 Oscar adayları başlıklı şekil 3’deki bu resimde “en iyi bayan oyuncular” “en iyi erkek oyuncular”, “en iyi yardımcı erkek oyuncu” ve “en iyi yardımcı bayan oyuncular” başlıkları altında beyaz insan resimleri konulmuş. Ev sahipliğine ise siyahi bir resim konularak Oscar ödüllerindeki ırkçılığa dikkat çekilmiştir.

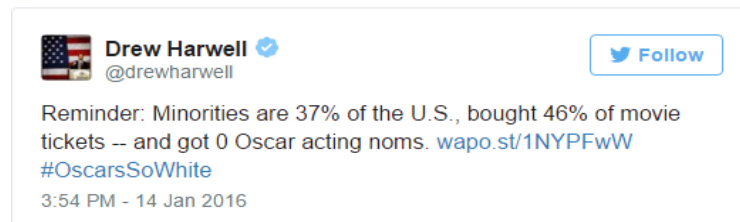
“Onlar bir Afrika bebeği benimsemeyi arıyorlar.”

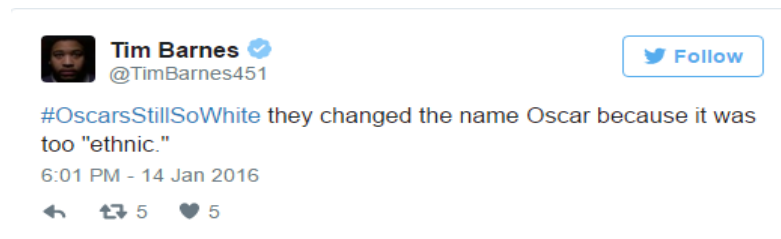
“Oregon’da bir yaban hayatı sığınağından yayın olacak.”

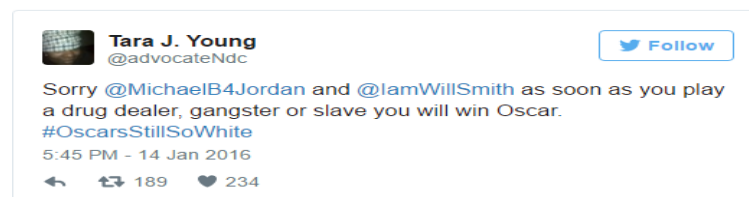
“Aday listesini okumak için kar gözlüğüne ihtiyacınız var.”

“Azınlıklar Amerika’da %37’dir, bilet satın alanlar %46
ve Oscar aday sayısı sıfır.”

“Onlar Oscarın adını değiştirdi çünkü Oscar aşırı ırkçı”

“Michael Jordan ve Will Smith bir uyuşturucu satıcıyı oynar oynamaz, gangsterler ya da köleler Oscar’ı kazanacak.”

“Zeki Chris Rock tarafından beş dakikada açılması silik marjinal toplumların seksen yıldan daha fazlasını telafi etmeyecek.”

SONUÇ

Medya toplumun hafızası, geleceğin inşasıdır. Çünkü insanlar medyanın her ne kadar olumsuz yönlerini görseler de hayata dair olup bitenleri medyadan öğrenmek durumundadırlar. Vaziyet böyle olunca medyanın neyi nasıl gösterdiği çok önem arz etmektedir. Medya sunduğu içerikle olayları meşrulaştırma, yok sayma, normalleştirme, magazinleştirme ve duyarsızlaştırma gibi bir takım negatif yönü ağır basan güce sahiptir. Medyanın asli işlevlerinden olan kamuoyu bilinciyle hareket etmesi ve bunu da gazetecilik meslek etik şuuruyla yapması önemlidir. Medyanın olayları sunuş şekli insanların zihinlerinde birtakım şekiller oluşturmaktadır. Bu bağlamda medyanın ve dahi Oscar ödüllerinin taraflı olması insanlar arasında birtakım ayrışmalara, parçalanmalara ve bunun neticesinde de değer yoksunluğuna sebep olmaktadır. 88. Akademi ödüllerinde #oscarsowhite etiketiyle dünyanın birçok yerinden yurttaş gazeteciliği bilinciyle insanlar haksızlıklar karşısında bir duruş sergilemişlerdir. Oscar adayları arasında hiçbir siyahi adayın olmaması Oscar’ın arka plandaki yüzünü bir kez daha ortaya koymuştur. Medyanın Oscar’ı sunmasında Leonardo Dicaprio’nun “Diriliş” adlı filmle yıllardır beklediği en iyi erkek oyuncu ödülünü almaya hak kazanması medyada daha fazla yer almıştır. Hakkaniyet gözetilmeksizin ödül dağıtımı ve ayrımcılığın yeniden #oscarsowhite etiketiyle gündemde tutulmaya çalışılması kırmızı halı şıklarının gölgesinde kalmıştır. Sonuç olarak; ABD merkezli olarak sinemada ırkçılık yapılmasının çok boyutlu sorunlara yol açması kaçınılmazdır. Hiçbir siyahînin Oscar’a aday gösterilmemesi ve bunun sonucu olarak Hollywood film sektöründe ırkçı bir yapılanma içerisinde olmasını akıllara getirmektedir. Sinemada ve diğer herhangi bir mecraada insanların ırklarından dolayı birbirlerinden üstün gösterilmesi çözüm değil, gelecekte inşa edilecek birçok probleme sebep olacaktır.

KAYNAKÇA

- Alver, Füsün (2008). “Kapitalist Üretim Sürecinde Irkçılık, Futbol ve Medya”, İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi, s. 223-248.
- Balibar, Etienne ve Immanuel Wallerstein (2007). Irk Ulus Sınıf, İstanbul, Metis Yayınları, s. 45.
- Bauman, Zygmunt (2016). Modernite ve Holokaust, Alfa Basım Yayım Dağıtım, s. 103-104.
- Çelenk, S. (2010). “Ayrımcılık ve Medya”, Televizyon Haberciliğinde Etik, s. 211-228.
- Göregenli, Melek (2012). “Temel Kavramlar: Önyargı, Kalıp yargı ve Ayrımcılık”, İstanbul, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, s. 175-187.
- Özbek, Sinan (2012). Irkçılık, İstanbul, Notos Kitap Yayınevi, s.12-13.
- Rushton, J. Philippe (1997). Race, Evolution, and Behavior, Transaction Publishers, s. 94.
- Sørensen, Bent (2003). Dimensions of Racism, Proceedings of a Workshop to commemorate the end of the United Nations Third Decade to Combat Racism and Racial Discrimination Paris, 19-20 February, p. 165-178.
- Syed, Jawad (2016). Oscars So White: an Institutional Racism Perspective, Counter Punch, January 29. Available at: <http://www.counterpunch.org/2016/01/29/oscars-so-white-an-institutional-racism-perspective/>
- Taş, Mehmet (1999). Avrupa’da Irkçılık, Ankara, İmge Kitabevi Yayınları, s. 39-40.
- Wolf, R. ve Le Guin, C. (2004). “Race and Racism Illumination Project Curriculum Materials” In *Race and Racism and Service Delivery, Multnomah County Annual Diversity Conference. Portland, Oregon*, 1-9.
- Yılmaz, Fatma (2008). Avrupa’da Irkçılık ve Yabancı Düşmanlığı, Ankara, Usak Yayınları, s. 22.
- Yurdigül, Yusuf, Naci İspir ve Aslı Yurdigül (2015). “Ötekinin İnşa Edildiği Sorunlu Bir Alan Olarak Oscar Ödül Törenleri (85. Akademi Ödülleri ve “Argo” Filmi Örneği)”, Atatürk İletişim Dergisi Sayı 9, e-dergi.atauni.edu.tr/atauniiletisim/issue/view/5000016062, s. 1-12

İNTERNET KAYNAKLARI

<http://akademikperspektif.com/2013/06/24/irkcilik-ve-gunumuzde-avrupada-irkciligin-yansimalari/>, (Erişim Tarihi: 29. 03. 2016)

<http://amerikabulteni.com/2012/02/25/akademinin-perde-arkasi-oscari-kazananlari-kim-nasil-seciyor/> (Erişim Tarihi: 14.11.2017)

<http://tr.euronews.com/2015/02/24/oscar/>, (Erişim Tarihi: 31. 03. 2016)

http://vogue.com.tr/parti/oscarin-tarihcesi, (Erişim Tarihi: 31. 03. 2016)

<http://www.gazetesonhavadis.com/haber/kultur-sanat/oscarin-kabusu-yeniden-dirildi-/8331.html>, (Erişim Tarihi: 08. 04. 2016)

<http://www.haberturk.com/kultur-sanat/haber/823560-argo-filminin-oscari-almasi-siyasi-> (Erişim Tarihi, 10.04.2016)

<http://www.hurriyet.com.tr/88-akademi-odulleri-sahiplerini-buldu-leonardo-dicaprio-sonunda-oscar-heykeline-kavustu-40061579>, (Erişim Tarihi: 31. 03. 2016)

<http://www.hurriyet.com.tr/argo-ya-oscar-iran-i-kizdirdi-22685980>, (Erişim Tarihi, 10.04.2016)

<http://www.latimes.com/entertainment/la-et-unmasking-oscar-academy-project-20120219-story.html#page=1> (Erişim Tarihi: 04.11.2017)

<http://www.newyorker.com/culture/cultural-comment/the-oscar-whiteness-machine>, (Erişim Tarihi: 08. 04. 2016)

http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.56fabf8621f90.17079392, (Erişim Tarihi: 29. 03. 2016)

<http://www.theguardian.com/film/2016/feb/29/chris-rock-at-the-oscars-youre-damn-right-Hollywoods-racist>, (Erişim Tarihi: 08. 04. 2016)

<http://www.yenisafak.com/89-oscar-odulleri-sonuclari-2017-oscar-odulu-alan-filmler-h-2620219> (Erişim Tarihi: 14.11.2017)

https://www.huffingtonpost.com/a-b-wilkinson/oscars-2015-so-hollywood-_b_6550568.html (Erişim Tarihi: 04.11.2017)

<https://www.ilkh Haber.com.tr/oscar-cok-beyaz-seklinde-tepki-gosterenler-arasina-george-Clooney-de-katildi-george-clooney-spike-lee-yi-destekliyor.html>, (Erişim Tarihi: 10.04.2016)

https://www.ntv.com.tr/yasam/beyaz-oscara-siyah-cozum,iOLKbQJPqkKcYdB8Yu_KtA (Erişim Tarihi: 14.11.2017)

<https://www.teenvogue.com/story/oscarssowhite-creator-april-reign-on-hollywood-and-the-2017-oscars> (Erişim Tarihi: 14.11.2017)

<https://www.usatoday.com/story/life/movies/2017/01/24/oscarssowwhite-ends-years-nominee-class/96982710/?hootPostID=b6d64adbcbded40648aa52bec9ce138> (Erişim Tarihi: 14.11.2017)

<https://www.yenisafak.com/90-akademi-odulleri-2018-iste-kazananlar-ve-adaylar-h-3165654> (Erişim Tarihi: 05.06.2018)

BASILY YAYINLAR:

“Kelebek” 1 Mart 2016 Salı

“Milliyet” 1 Mart 2016 Salı

“Sabah” 1 Mart 2016 Salı

“Habertürk” 1 Mart 2016 Salı